

תפ"ח (ירושלים) 31333-05-16 - מדינת ישראל נ' פהדי אבו קיעאן

תפ"ח (ירושלים) 31333-05-16 - מדינת ישראל נ' פהדי אבו קיעאן מחוזי ירושלים

תפ"ח (ירושלים) 31333-05-16

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

פהדי אבו קיעאן

ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש

בית המשפט המחוזי בירושלים

[11.07.2017]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לסיוע לאויב בזמן מלחמה, עבירה לפי סעיף 92 בצירוף סעיף 99 לחוק העונשין, ומגע עם סוכן זר, עבירה לפי סעיף 114 (ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק. כמפורט בכתב האישום, נוצר קשר בין אחד עזאם, יליד 1992, התומך בארגון החמאס ופעיל באותו ארגון, לבין אדם המכונה אבו עמאר, כאשר אותו אבו עמאר הפעיל את אחד עזאם, לצורך ביצוע פעולות שמטרתן לקדם פעילות החמאס והוצאה לפועל של פיגועים שונים באמצעות מטעני חבלה. השניים נקטו בצעדים ממשיים, לרבות רכישת חומרים וייצור מטעני חבלה. עזאם התבקש על ידי מפעילו לגייס פעילים נוספים, ולהכין חומר נפץ שיוכנס לעיר ירושלים, לצורך ביצוע פיגועי התאבדות. בין היתר גייס עזאם אדם בשם סנדוקה לפעילות צבאית חבלנית כנגד מדינת ישראל. חלקו של הנאשם, במסגרת זו, אמור היה לכלול העברת נשק בין שטחי הגדה לבין ישראל ובין ישראל לבין שטחי הגדה, לצורך ביצוע פיגוע רצחני כנגד אזרחי מדינת ישראל. במהלך החודשים אוקטובר - נובמבר 2015, פנה עזאם לנאשם, התומך ומזוהה עם ארגון דאעש, אשר הוכרז כארגון טרור והתאבדות בלתי מוכרת, והציע לנאשם לסייע לחמאס להעברת הנשק כאמור. הנאשם הסכים וביקש לקחת חלק בפעילות משמעותית יותר. בין השניים התקיימה פגישה יום למחרת פגישתם הראשונה. עזאם הציע לנאשם ללמוד נהיגה במימון החמאס, כך שיוכל להעביר לארגון החמאס אמל"ח משטחי ישראל לשטחי הגדה. הנאשם השיב כי אינו מעוניין בכך, ואז הציע עזאם לנאשם לסייע לארגון החמאס בפעילות שתכלול נהיגה במכונית תופת או שימש כמחבל מתאבד, באמצעות חגורת נפץ או בדרך של ביצוע ירי. הנאשם שמח לכך, הביע הסכמתו ואמר כי יהיה מוכן לבצע פיגוע בכל עת, אך דרש כי ייקח את האחריות על הפיגוע בעצמו ולא על ארגון חמאס. עזאם דיווח על הפגישה למפעילו אבו עמאר ועל גיוס הנאשם, אולם המפעיל אמר כי אינו מעוניין לערב בפעילות החמאס את דאעש, והורה לעזאם שלא ליצור קשר עם הנאשם. ביום 8/12/15, הנאשם נעצר ותוכניותיו סוכלו.
2. הנאשם הנו כבן 21. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר עולה כי הנאשם רווק, עבד בעבודות מזדמנות, השלים 12 שנות לימוד, הוריו של הנאשם גרושים, הקשר עם אביו שטחי. לנאשם הרשעה בגין קשירת קשר לביצוע פשע והוא נדון לשישה חודשי מאסר בפועל. הנאשם אמר לקצינת המבחן כי לקח חלק במיוחס לו מתוך סקרנות ורצון להשתייך, אך לא מתוך אידיאולוגיה, ולאחר שנתן הסכמתו לקחת חלק בפיגועי התאבדות, הוא התחרט על כך, ועל כן אף ניתק את הקשר עם החמאס. בסופו של דבר, שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 55 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, ועונשו יצטבר לכל עונש אחר אותו ירצה הנאשם, והנאשם יהא חופשי בטיעונו.
4. באת כוח המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם שהורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, במסגרת תמיכתו בארגון דאעש, במסגרתו הוטלו עליו, ביום 5/4/17, שישה חודשי מאסר בפועל. באת כוח המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם את מלוא 55 חודשי המאסר הנקובים בהסדר, שכן, כך נטען, תקופה זו טומנת בחובה את כל הנסיבות החריגות לקולה לזכותו של הנאשם. באה הפנייה לכך שהמעורבים הנוספים אף הם הועמדו לדין: אחד עזאם נדון בבית משפט צבאי לחמש שנות מאסר בפועל, אף שמעשיו חמורים יותר ממעשיו של הנאשם, ולעמדת המאשימה חלה טעות בעונשו של עזאם. המעורב האחר, סנדוקה, שחלקו מתואר בכתב האישום, נדון לחמש שנות מאסר במסגרת הסדר, זאת לאור העונש שהוטל על עזאם. נטען כי במקרה זה אין מקום לאחידות הענישה, לאור הנסיבות כפי שתוארו. עונש שיפחת מ- 55 חודשי מאסר, יחטא למעשים הנפשעים שביצע הנאשם. עניינו של הנאשם שונה מעניינו של סנדוקה, אין מקום להשוואה ביניהם, והעונש המוסכם שהוטל על סנדוקה, נבע מאילוץ. באה הפנייה למעשים החמורים אותם ביצע הנאשם, שהביע הסכמתו לשמש מחבל מתאבד ולגרום בכך תוצאות קשות לאזרחי ישראל. הנסיבה שהוא אזרח ישראלי, המהווה אחת הסיבות לפנייה אליו, מעידה על חומרת מעשיו. הנאשם צירף עצמו לאויבי המדינה המבקשים לפגוע בה ובתושביה. לא ניתן לקבל את טענת הנאשם כי מדובר בדיבורים בלבד והעבירה הנה של קשירת קשר על כל המשתמע מכך. נקבע כי גם במקרים שהדיבורים אינם מתורגמים למעשים, יש צורך ליתן דגש לשיקולי גמול והרתעה, וכאמור, התבקש לגזור על הנאשם העונש של 55 חודשי מאסר בפועל.

5. ב"כ הנאשם לא חלק על חומרת המעשים ועל הטיעון הנורמטיבי של טיעוני המאשימה, אך באה הפנייה לעונש שנגזר על שני המעורבים האחרים, ולכלל האחידות בענישה, במיוחד באשר לעונש שהוטל על סנדוקה, שגם הוא אזרחי ישראל, עונש אליו הגיעו במסגרת הסדר. על פי כלל אחידות הענישה, יש לגזור את עונשו של הנאשם כפועל יוצא מעונשו של סנדוקה, ולכל היותר לגזור עליו 18 חודשי מאסר. מדובר במעשים שונים של השניים האמורים להוביל לענישה נבדלת. תסקיר שירות המבחן מלמד על סיכויי שיקום, וניתן ללמוד ממנו כי המסוכנות מהנאשם פגה. מדובר בדיבורים בלבד, ובאה הפנייה להחלטות בעניינים בהם נעברו עבירות של סיוע לאויב בזמן מלחמה, שם הוטלו עונשים קלים מהעונש לו טוענת המאשימה, אף שמדובר במעשים חמורים יותר. הודגש כי בעניינו של סנדוקה, הדיבורים עברו למעשים של ממש. לסיכום נטען כי מדובר בבגיר צעיר, אשר לא הבין את טיב מעשיו. הנאשם, בדבריו, הביע צער על מעשיו, ביקש הזדמנות והצהיר כי לא יחזור על מעשיו.

דין 6. אכן, מעשיו של הנאשם חמורים, על אף שלא יצאו משלב הדיבורים, ועל כך אין חולק. הנאשם לא רק הביע נכונות והסכמה, כאמור בכתב האישום בעובדותיו הודה, אלא הוא אף שמח להצעה לבצע פיגוע תופת כמחבל מתאבד באמצעות חגורת נפץ או בדרך של ביצוע פיגוע ירי, ואף עמד על כך כי הקרדיט ייזקף לזכותו ולא לזכות ארגון החמאס, כאשר מטרת הפיגוע הייתה לגרום לנפגעים רבים ככל האפשר מקרב תושבי ישראל ואזרחיה, כל זאת כאשר הנאשם עצמו הנו אזרחי. הערך המוגן בו פגע הנאשם הנו בטחון המדינה, בטחון אזרחיה, ושלומם ובריאותם של אזרחיה. מעורבותו של הנאשם בתיק האחר, מעידה על נחישות ועקביות בהליכתו בדרך פסולה זו. לעניין מתחם העונש, המאשימה הגבילה עצמה בעתירה לגזור על הנאשם עונש של 55 חודשי מאסר בפועל. לא ניתן לומר כי עמדה עונשית זו אינה ראויה ואינה נכונה, זאת נוכח חומרת מעשיו של הנאשם והצורך בהרתעתו ובהרתעת הרבים. יחד עם זאת, מונח לפנינו גזר הדין שניתן בעניינו של סנדוקה, שנגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 60 חודשים. מעשיו של סנדוקה כמתואר בכתב האישום, כללו, במסגרת הפעילות והקשר עם עזאם, סיוע לעזאם להכין מטעני נפץ וחבלה באופן של רכישת חומרים כימיים, וסייע לו לאיתור דירות מסתור למחבלים מתאבדים ורכישת רכב לביצוע פיגועים. סנדוקה רכש חומרים כימיים שונים במשקלים של עשרות קילוגרם בכל פעם, לצורך הכנת חומרי נפץ ומטעני חבלה והעברתם לעזאם, ואף ניסה לגייס אדם נוסף לצורך הפעילות החבלנית. כתב האישום בעניינו של סנדוקה מפרט העברת כספים מעזאם לידי של סנדוקה לצורך רכישת החומרים הכימיים ועל ביצוע צעדים של ממש לצורך רכישת החומרים והעברתם לעזאם. סנדוקה אף ביקש לרכוש רכב לצורך הוצאה לפועל של הפיגועים. דהיינו, מעשיו של סנדוקה עמוקים וממשיים. יחד עם זאת, התמונה הרחבה מציגה הוצאה לפועל של פיגוע או פיגועים, כאשר הדרך לביצועם מורכבת משרשרת חוליות, כל חוליה מבצעת את תפקידה: קיים המתכנן והמפעיל, קיים מי שרוכש חומרים וציוד, קיים מי שמכין דירות מסתור, קיים מי שמסיע את המחבל המתאבד וקיים המפגע עצמו. בלי אחד מאלה, לא ניתן, להוציא לפועל פיגוע תופת מאורגן ומתוכנן. על כן, העובדה שסנדוקה החל בביצוע מעשים של ממש בגדר חלקו בשרשרת, והנאשם אף הביע הסכמה ושמחה לשמש מחבל מתאבד, אינה אמורה להוביל לאבחנה רבת משמעות בין השניים, אם כי נוכח טיב והיקף מעשיו של סנדוקה, עונשו של הנאשם אמור להיות קל יותר. כהערת שוליים, יש להתייחס להסכמה העונשית בעניין סנדוקה, לכך שבשלב זה, לא ניתן להתייחס להסכמה זו כאל טעות.

7. לאור האמור, אנו גוזרים על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים. תקופה זו תצטרף לכל עונש אחר אותו ירצה הנאשם.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 יולי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.